

3 • 2012

provisio

Tampereen Tradenomiopiskelijat ry:n jäsenlehti

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus – Kevät, kukat ja kärpäset.....	3
Maa- ja metsätalouden valtuutetut – Kansainvälisyys tradenomiopintojen aikana	4-5
Puheenjohtajan nuijasta – Sateessa, sumussa ja seitsemän puollon simassa	6
Tiedottajan palsta – Tampere – Suomen paras kesäkaupunki	7
Vodka Diaries – Hiihtoloma Slovakiassa	8-11
Kolumni: Mitä on porvarillisuus.....	12
Kuumaa ja kosteaa Logivossa	12
Tradenomiopiskelijoiden huippuseminaari	13-15

Pääkirjoitus

Kevät, kukat ja kärpäset

Talvi ja syvät lumihanget alkavat päästää rakasta opiskelupaikkakuntaamme (joka muuten valittiin Suomen parhaaksi kaupungiksi, jeejee!) ja koko muutakin maata pikkuhiljaa otteestaan. Kevät tuo tullessaan myös paljon muutakin; vaihtoon lähteneet ovat jo kotiutuneet hienosti kohdemaihinsa ja kesätyö- ja harjoittelurumba on toivon mukaan päättynyt itse kullakin pisteeseen, jossa voi todeta tekevänsä kesällä muutakin kuin pohitivansa tapoja, joilla hankkia tukiin tarvittavat opintopisteet kesäksi. Kevään viimeinen Provisio painottaakin juuri näitä aiheita monen muun jutun ohella.

Koko alkanut vuosi on ollut melkoista hulinaa. Opiskelun ohella päätoimittajaraukkamme on joutunut reissaamaan pitkin ja poikin Suomea ja Eurooppaa ja osallistumaan jos jonkinlaiseen juhlaan, eikä loppua näy vielä hyvään toviin. Siksi minusta ainakin alkaa tuntua siltä, että kesä ja alkusyksy töissä voi todella käydä lomasta opiskeluun ja siihen läheisesti liittyvään röytämiseen verrattuna. Tosin se ei haittaa, jos istumalihaksia saisi kulluttaa tien päällä enemmänkin; tämäkin pääkirjoitus alkoi ottaa muotoaan junassa istuessa. Vanhan

kliseen mukaan matkailu tosiaan avartaa, joka tuli huomattua hiihtolomareissulla Slovakiassa kuin muillakin kevään aikana suoritetuilla reissuilla.

Vaikka kesälaitumet alkavatkin jo vauhdilla lähestyä ja uhkaavasti kutsua, niin piisaa keväässä vielä reilusti tehtävää ja nähtävää. Vappu on viimeistään NYT merkattuna kaikkien kalentereihin, Pistot vetävät tutut viimeiset näytöksensä ennen kesätaukoa ja muutkin järjestöt ja kerhot ehtivät vielä järjestää kinkerinsä ennen kesätyöputken ja koulukrapulan alkamista.

Nauttikaa siis auringosta, jos sitä meille tänäkin vuonna suodaan. Viimeisen rypistyksen jälkeen koulun projektihommat voi laittaa taas pari- kolmeksi kuukaudeksi jäihin ja keskittyä aivan johonkin muuhun. Niin minä ainakin aion tehdä. Provisio palaa kuvioihin taas syksyllä uuden numeron voimin, joten tässä vaiheessa toivotan kaikille lukijoille ja TTO:n jäsenille verrattoman hienoa kesää!

Älkää polttako itteenne loppuun!

Terveisin,
Provisio-päätoimittaja,
Anssi

Tampereen Tradenomiopiskelijat ry:n jäsenlehti Provisio on kokonaan värillinen ja siitä ilmestyy vuosittain neljä numeroa sekä lisäksi uusille opiskelijoille suunnattu InfoProvisio.

Provisiota jaetaan Tampereen ammattikorkeakoululla. Provisio on poliittisesti ja uskonnollisesti riippumaton lehti. Lehdessä julkaistavat artikkelit edustavat kirjoittajan omia näkemyk-

siä, eivät Tampereen Tradenomiopiskelijat ry:n virallista kantaa.

JULKAISIJA

Tampereen Tradenomiopiskelijat ry

TOIMITUKSEN OSOITE

TTO ry. / Provisio Kuntokatu 3,
L-rakennus, 33520 Tampere
provisio@ttory.fi
www.ttory.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Anssi Kosonen
050 565 8702
anssi@ttory.fi

ILMOITUSHINNAT VUONNA 2011

koko	hinta
takakansi	159 €
1 sivu	99 €
1/2 sivua	59 €
1/4 sivua	39 €

Lehti ei vastaa ilmoittajille mahdollisesti aiheutuvasta vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista tai muis-

ta syistä voida julkaista määrättyinä päivinä. Lehden vastuu virheellisestä ilmoituksesta rajoittuu ilmoituksen hintaan.

Lehden sisällön osittainenkin lainaaminen ilman lupaa on kielletty. Provisio etsii aina uusia, innokkaita kirjoittajia. Ota yhteyttä toimitukseen os. provisio@ttory.fi.

TAITTAJA

Taija Vehmaa

PAINO

Kopijyvä Oy

PAINOSMÄÄRÄ

300 kpl

Maailmanvaltaajat

– kansainvälisyys tradenomiopintojen aikana

Vaihto-opiskelu on ollut jo kauan suosittu vaihtoehto hankkia kansainvälistä kokemusta opiskeluiden aikana. Vaihtoon lähtö on useimmille suorastaan itsestään selvä valinta, toiset taas epäröivät tai jäävät Suomen pakkasiin ja joillekin vaihdossa oleminen on jopa pakollista, kuten International Businessin opiskelijat varmasti tietävät. Joka tapauksessa, koulumme tarjoaa erinomaiset lähtöasetelmat vaihto-opiskeluun tai kansainväliseen työharjoitteluun kaikille opiskelijoille. Näin alkavan kevään kunniaksi voidaankin luoda katsaus siihen, mitä ulkomailla koulutuksensa nimissä oleminen oikein on, etenkin opiskelijan näkökulmasta.

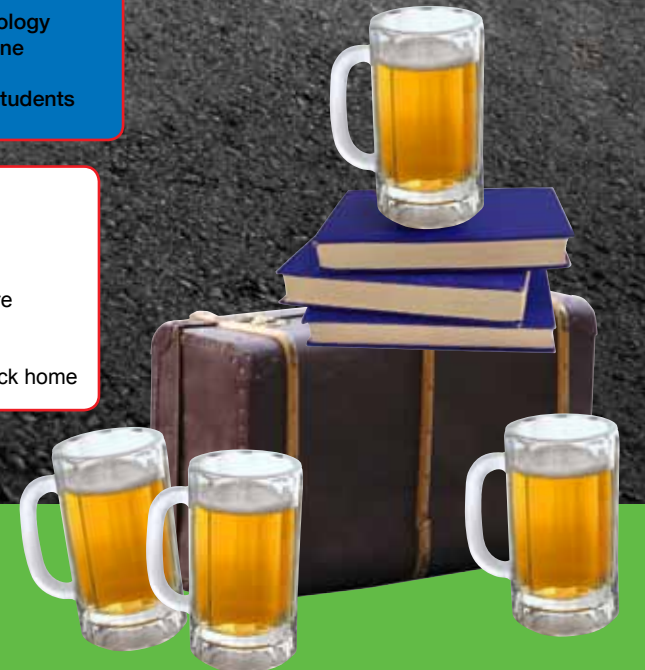
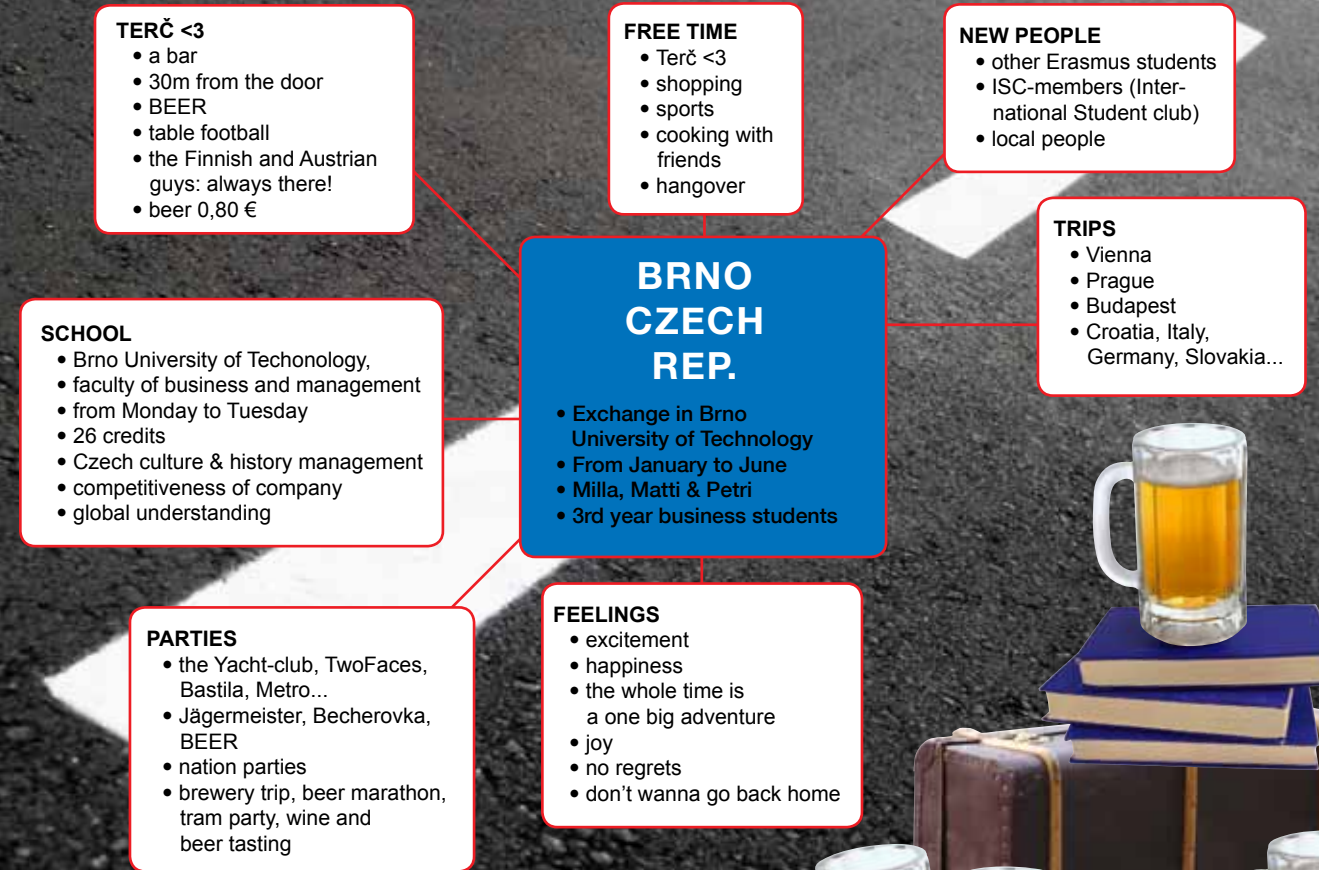
Koulumme tradenomiopiskelijoilla on rutkasti vaihtoehtoja ulkomaan kohteensa valinnan suhteen. Kohteita löytyy kaikkialta maailmasta, niin Euroopasta, Afrikasta, Aasiasta kuin Amerikoistakin. Vaihtoon haetaan toisen vuoden kevään aikana ja tuolloin myös päätetään, lähdekö palloa kartoittamaan syksyllä vai keväällä. Itse lähtö tapahtuu kolmannen opiskeluvuoden aikana täällä Tampereen kampuksella, kun taas Ikaalisissa vaihtoon voi lähteä jo toisena vuonna, johtuen tutkintojen rakenteellisista eroista.

Prosessi on käytännössä hakemusten kirjoittelua ja orientaatio- luennoilla viihtymistä. Kun paikka sitten vihdoinkin varmistuu, alkaa aivan oma rumbansa; mistä saan asunnon, mitä teen kotimaan romuille, mitä dokumentteja kohdekouluun tulee lähettää... Mietittävää ja tehtävää on riittävästi, mutta koska hakuvaiheesta on vielä melkein vuosi aikaa itse lähtöön, aikaa omien asioiden järjestykseen on enemmän kuin riittävästi.

Millaista elämä sitten ulkomailla oikein on? Osasto Brnon laatima kaavio valottaa toimintaa ulkomailla jo runsaasti, kuten myös verkkoherra Haapsaaren kokemukset Saksanmaalta ja lisää tarinoita voi käydä lukemassa TAMK:n wikistä. Mutta kaikkien juttujen ja tarinoiden jälkeen, joita itse olen opiskelijoilta kuullut, voin hyvillä mielin sanoa, että kokemus on taatusti korvaamaton. Jo se, että ulkomailla saa tärkeää kansainvälistä kokemusta on iso plussa, mutta ulkomailla on enemmän kuin todennäköistä mahdollista opiskella aineita, joita ei omassa koulussamme ole tarjolla. Kurssitarjonta voi tosin vaihdella runsaastikin paikkakunnittain ja maittain, joten kohdekoulun valikoimaan on syytä tutustua etukäteen. Luonnollisesti myös kohdemaan kieli tulee tutuksi, ellei paikalliset tavaa lontoonmurteella. Ja tietysti juhlatkin ovat aivan omaa luokkaansa ja tuovat erittäin piristävää vaihtelua suomalaiseen baarikulttuuriin! Kansainvälisillä pelikentillä törmää varmasti monenlaisiin ihmisiin ja tekee uusia tuttavuuksia, joten se niin paljon puhuttu verkostoituminenkin hoituu hienosti, ja vieläpä kansainvälisellä tasolla. What's not to like?

Omalla kohdalla lähtö tulee eteen 2013 keväällä ja kohdemaaksi valikoitui Irlannin vihreä saari. Henkilökohtaisesti tuskin maltan odottaa kevätlukukauttani ulkomailla, etenkin kun nyt olen saanut kuulla paljon tarinoita vaihtareilta. Ottakaa siis vaihto-opiskelu, kansainvälinen harjoittelu tai jopa molemmat vakavaan harkintaan. Kun ensi kevät koittaa, tiedätte jo varmasti mihin haluatte ja koska haluatte lähteä!

Anssi

Olutta, opiskelua ja matkustamista

Kun näihin samoihin aikoihin viime vuonna täytin pohdiskeluin katsein TAMKin vaihtohakemuslomakkeita Solun pimeimmässä nurkassa, en osannut odottaa lähellekään samanlaista kokemusta, jonka osaksi olen päässyt. Vaikka Seppo Rätty aikoinaan kertoikin oman mielipiteensä Saksan ihmeellisestä tasavallasta, olen viimeisen kuukauden aikana päässyt osoittamaan vanhan kepinviskaajan sanat kateellisten panetteluksi. Kirjoittaessani tätä tekstiä, olen juuri saapunut viikonloppureissulta Prahasta, ja valmistaudun toiselle retkelle Strasbourgiin, Ranskaan toisen paikallisen yliopiston vaihtarien kanssa. Matkustaminen on helppoa ja halpaa.

Lisäksi kevät ja kesä alkaa täällä noin kahta kuukautta ennen Suomea, ei valittamista siinäkään.

Olut on iso osa saksalaista kulttuuria, ja paikalliset swaabilaiset juovatkin päivän ensimmäisen oluensa perinteisesti aamiaisensa kera. Niin sanotun heuristisen tutkimuksen jälkeen olen saanut huomata, että alkoholijuomien vaikutus Saksassa vaikuttaa suomalaisen nuoren aivokapasiteetin toimintaan paljon raskaammin kuin kotimaassa. Vaikkei illasta aina muistakaan ihan kaikkea, onneksi osa näistä raittiista insinööreistä jaksaa muistuttaa mitä sitä on edellisiltana tullut tehtyä. Suomalainen juomakulttuuri on tullut vahvasti selväksi muille vaihto-opiskelijoille ja paikallisillekin. Edelliskerran jälkeen tosin ajattelin antaa maksalle pienen lepotauon, mutten liian pitkää. Olut on hyvää.

Tähän mennessä olen saksan kielikurssien lisäksi osallistunut noin

viikon verran luennoille yliopistolla. Koska jouduin alentumaan osallistumaan ICEP-kursseille (International Computer Engineering Program) ja teeskentelemään avutonta insinööriä yhden lukukauden ajan, voin sanoa ettei opiskelukaan täällä turhan rankkaa ole. Kurssien sisällöstä en välttämättä ole professorien kanssa samalla viivalla, mutta eihän tätä kukaan liian vakavasti ole tullutkaan ottamaan. Opiskelu on helppoa.

Lyhyesti, mutta varmasti voin antaa yhden vinkin juuri sinulle: lähde vaihtoon! Vaikka et löytäisikään TAMKin vaihtokoululistasta mieleistäsi maasta, lähde silti. Vaikka lähtisit ihan mihin tahansa, kokemus tulee silti olemaan mahtava! Ja tällaista mahdollisuutta ei toiste tule, kunhan opiskelut loppuvat.

Mika Haapsaari

Sateessa, sumussa ja seitsemän pullon simassa

Vappu. Suomessa sitä vietetään työväen, ylioppilaiden ja kevään karnevaalijuhlana. Nykyaikainen vappu on pääasiassa kaupunkilainen juhla. Suomalaiset juhlivat vappua tavallisesti yhtenä tai kahtena päivänä käymässä vapputorilla kaupungilla ja syömällä sekä juomalla hyvin. Kuulostaan mukavalta. Mutta vain, koska eivät tiedä paremmasta.

Opiskelijan vappu tuo vapun juhlimiseen täysin uuden ulottuvuuden. Opiskelijalle vappu on juhannus, pikkujoulu ja kaverin polttarit yhdessä kompaktissa paketissa. Vuoden kohokohta. Lukuvuoden opinnot ovat juuri päättyneet tai vähintään maaliivilla viimeisiä tenttejä vaille paketissa. Sitä viettävät aivan varmasti opiskelijat ympäri Suomen kukin omalla tyyllillään kelistä riippumatta ja koulutusalaan tai haalareiden väriin katsomatta, kaikki omia opiskelijaperinteitään kunnioittaen. Perinteet ovat yksi suuri syy miksi vappu on niin mahtava juhla patsaanlakituksineen ja kastajaisineen.

Kovimpien simasuiden kisakestävyydellä vappua kilistellään kolmekin

viikkoa yhteen ränniin. Hieman pitää propseja antaa teekkareiden suuntaan, joilla vapuksi on kehitelty ohjelmaa pariksikin viikoksi ja perinteet juontavat juurensa vähintään Pähkinäsaaren rauhan ajoille asti.

TAMK:ssa kunniaikkaita perinteitä jatkaa tänäkin vuonna 2012 TTO:n, TIRO:n ja PIRATE:n yhdessä järjestämä Wappustartti torstaina 26.4., joka antaa loistavan alkusykähdyksen jokaisen TAMKkilaisen vappuun. Tarjolla on puistochillailua ja aktiiviteettia vaakabenjistä sumopainipukuihin. Viikonloppu liukuu sulavasti parin kiitossaunan löylyissä ja Bubliklubin landerundilla maaseuturo-mantiikan parissa. Mielenkiintoisen ja varteenotettavan vaihtoehtomatkan viikonlopulle tarjoilee myös varsin legendaarinen Ritiksen vappu, jossa on mahdollista nähdä myös vuotuinen pihakokko jonkun asukkaana tarpeettomaksi käynyt sohva kauniina keskipisteenään. Maanantaina vappuaattona, pääpäivänä, opiskelijat rantautuvat koskipuistoon Tammerkosken maihinnoisussa, huolimatta nuorison uhkaavasta

vastarinnasta. Onneksi koskipuiston vellovassa ihmiseressä vastaan tulee opiskelijoita haalareissaan ovista, ikkunoista ja hanoista mieltä rauhoittavan paljon. Tiistaina vapunpäivänä paluu sotatantereelle koskipuistoon kannattaa vielä tehdä nauttimaan TTO:n ja TIRO:n jäsenilleen tarjoilemista munkeista, sheriffisimasta™ ja ilmapalloista sekä myhäilemään tyytyväisenä teekkari-fuksien saadessa kasteensa hyiseen Tammerkosken.

Yritä pitää haalarit jalassa koko vapun ajan mahdollisesta liasta ja hajuista huolimatta, sillä niillä saat myös paljon anteeksi vastoinkäymisten ilmetessä. Näillä teeseillä on hyvä lähteä vapun viettoon ja äkkiä siinä se viikko varmasti vierähtääkin Nykäsen Matin sanoin ”aamusta saunaan ja saunasta aamuun” hyvien ystävien ja Sheriffsiman™ merkeissä!

Katsellaan vappuna!

Jussi

T A M P E R E – Suomen paras kesäkaupunki

Jokainen kaupunki, joka tässä maassa omaa edes pätjän merenrantaviivaa, on julistanut itsensä jossain vaiheessa Suomen parhaaksi kesäkaupungiksi. Vaasassa on aina aurinkoista, Kalajoella hiekka polttavaa, Turussa kulttuurikin maistuu leppoisan merituulen heliessä ja Helsingissä kaikki on vain niin kovasti paremmin vuodenajasta riippumatta.

Mutta hei, mihin jäi sisämaa? Kyllähän Jyväskylä toki houkuttaa turistikohteena (rallikansaa ehkä...), Ähtärissä on kivoja nallekarhuja,

Kuhmo kuulostaa eksoottiselta ja sitä rataa. Ai ei vai? Ja koko kesä edessä kaukana siitä kuuluisasta merituulesta?

Sama täällä. Työt, harjoittelut, opinnäytetyö, kesäopinnot. Eipä sitä paljoa Tampereelta edes kotimaanmatkailua harrasteta. Suomen rajojen ulkopuolisista reissuista saa vain haaveilla. Päiväselttään ehtii piipahtamaan tuossa etelänlomien helmessä, Virossa, ja perheorientuneen pikaristeilyinkin ehtii ehkä jonain vapaana viikonloppuna tehdä Tukholmaan.

Käännetään asiat toisin päin, Tamperehan on kiistatta Suomen paras kesäkaupunki. Tämähän on helposti todistettu:

- kaikkialle Suomessa on lyhyt matka, jopa sinne merituulen ääriin, ja ajallisesti on aika sama, haisteletko leppoisa tuulenvirettä Porissa, Turussa vai Stadissa
- merituuli ei kuitenkaan kuljeta ikävästi lentävää hiekkaa hampaiden väliin näin kauas mereltä
- rannikolla puhutaan aina hassusti, joten nauttiaksesi kesästä et joudu puhumaan nasaaliäänellä kuten rannikkoseudun asukit
- Keskustorille nousee taas valkeakattoinen pressukatol, josta kuulemma saa olutta
- Tammerfest
- Rosendahl peittoaa nurmialueineen minkä tahansa huonomman hiekkarannan
- jäätelö ei ole yhtään sen ylihintaisempaa täällä kuin muuallakaan
- mansikoita kasvaa heti naapurikunnissa

On Tampere sitten paras kesäkaupunki tai ei, niin ainakin siitä voin olla varma, että juuri niin loistavan kesän saa jokainen tehtyksi itselleen kuin haluaa. Kaikkien niiden omien töitteni ja harjoitteluideni lisäksi aion nauttia (rajallisesti – keitetyn hummerin värinen iho ei ole ihan legenda...) auringosta, poiketa mansikkamaalla (poimijoita ei punnita, vain ämpärit), kastaa talviturkin (viime kesänä jäi hieman vaiheeseen), kaivaa varpaat hiekkaan Yyterissä (sinne ajaa vain tunnin) ja maata X-asennossa omalla pikkuisella takapihallani (joka vielä viime kesänä oli parveke, ja ihan hyvin sekin riitti).

Sen sijaan en aio stressata yhdestäkään opintopisteestä tai arviointista, vaan teen mitä parhaaksi tuntuu ja nautin siitä, että kahteen kertaan iskenyt takatalvi lakaistaan romukoppaan vappuun mennessä (vaadin!!). Jopa minä, talvi-ihmisistä pahin, odotan tulevaa kesää ja kaikkea sitä auringonpaistetta.

Ja jos kaikesta huolimatta koko kesän sataa, niin nautin siitä, että se sama sade osuus varmasti myös kaikkiin niihin virallisiin kesäkaupunkeihin.

Aurinkoista lomaa Suomen parhaasta kesäkaupungista,

Anna

VODKA DIARIES

– Hiihtoloma Slovakiassa

Perinteikäs Jookoskookoksen hiihtolomamatka Slovakiaan järjestettiin tänä vuonna siis ”viimeistä” kertaa. Monet kerrat jo asiaa pohdittuani totesin, että pakkohan reissuun on lähteä ja ennen kuin sitä huomaisinkaan, olin jo juoksemassa krapuloissani kohti etelää suunnistavaa bussia laukku olalla. Ja siitä alkoikin huikkein hiihtolomani koskaan!

Kuten mikä tahansa itseään kunnioittava road trip, tämäkin matka alkoi sillä, että kätöseen lyödään huurteista ja ilmoitetaan, että nautiskelussa noudatetaan Buffalosääntöjä. Tietämättömille valistettakoon, että juomaansa kuuluu nauttia ”väärällä” kädellä, eli vasurit oikeallaan ja toisinpäin. Virheen sattuessa bussissa kajahtaa (ja kajahti moneen otteeseen) riemastunut BUFFALO! – huuto, jota seurasi myös laulu, jonka aikana juoma kuului juoda loppuun. Matkan kantava teema oli siis selvillä jo ennen kuin pääsimme edes Tampereen rajojen yli.

Matka sujui krapulaa pois nukku- en aina Helsinkiin ja laivaterminaaliiin asti, jossa hikisiä käsiä alettiin jo hieroa yhteen hintatason huomattavan putoamisen myötä. Rapakon yli risteillessä janoisimmat nappasivat matkaansa jo koko 30 tunnin bussimatkan verran väkijuomaa ynnä muita virvokkeita. Tiedossa oli siis

sangen rattoisa bussimatka, jonka meille tarjosi Taisto Bus!

Omalla kohdalla matkan ensimmäiset etapit läpi Viron ja Latvian sujuivat yllättävän uneliaasti, sillä edellispäivän Pakoputki ja Pistot yhdistelmä painoivat vielä kovasti harteilla. Kalpeaan ja tärisevään olemukseen kun vielä yhdistää Taisto bussin huolestuttavan vauhdilla kohonneen lämpötilan, joka vaikutti myös virvokkeisiin, juoma alkoi maistua vasta myöhemmin matkan aikana. Liettuun raja- asemalla ulkoili mielellään t-paidassa ja puntit käärittäessä, vaikka matkasimmekin keskellä talvea.

Ryhmäraman ensimmäinen kunnollinen tauko pidettiin Krakovassa, Puolassa, jossa hotelliin majoituttuamme ryhdyimme suunnistamaan kohti keskustaa. Eurot eivät vielä ole löytäneet tietään maanmokomaan, joten taksikuskia pyydettiin ohjastamaan rautainen ratsunsa ensimmäisen käteisautomaatin luo. Tunnelma oli kieltämättä kuumottava, kun automaatti ei juuri osannut tarjota palveluitaan englanniksi. Ainakaan suoraan. Lyhyehkön kamppailun jälkeen kätöseen tupsahti sievä nippu zlotyja eikä korttakaan jäänyt rahasammon sisuksiin.

Ravintolaa, joka ei ollut täynnä, saikin sitten etsiä pidemmän tovin.

Pitkän matkan jo taivaltaneina nälkä oli tosiasia jo itse kullakin, eikä asiaa auttanut se, että ulkona satoi jotakuinkin kaatamalla (no ei ehkä ihan, mutta siltä se siinä vaiheessa jo tuntui!) ja harvaan ravintolaan pääsi viikonloppuiltana ilman varusta. Onneksi asioilla on tapana järjestyä ja herkullisen aterian jälkeen palasimme hotellille verraten hämähäpäisellä taksilla, jossa ei tuttuja mittareita ollut ollenkaan ja kassanakin oli kenkälaatikko. Vähäpuheinen herrasmies ajoi meidät kuitenkin kohteeseen kohtuullista korvausta vastaan ja saimme siirtyä hotelliin jatkamaan juhlintaa!

Seuraavana päivänä matka alkoi rattoisasti, kun aamupalaksi sai nauttia Tallinnasta asti rahdattua mallaspirtelöä heti bussiin istahtamisen jälkeen. Karavaanimme lähti määrätietoiseen rynnäkköön kohti Slovakiaa ja kohdettamme Banská Bystricaa. Jokusen huoltoasemapsähdyksen sekä biisoninturkisten ja karvaliivien hankintojen jälkeen aloimme lähestyä Slovakiaa, jonka saattoi kyllä huomata ympärillään. Suhteellisen tasaisen ja tylsän Puolan maaston jälkeen Slovakian vuoristoiset maisemat olivat todella tervetullutta silmänruokaa. Harvoin keitotteluun keskittyvällä matkalla tulee pysähdettyä niin pitkäksi aikaa

vain ihmettelemään silmäkantamattomiin jatkuvia kallioita.

Lyhyehkön herkistymisen jälkeen osasin kuitenkin kerätä itseni ja keskittyä jälleen olennaiseen. Jokaisella huoltoasemapsähdyksellä oli pakko käydä täyttämässä virvokevarantojaan ja tyhjentämässä itseään, sillä Taisto bussin vessan toiminta oli enemmän kuin sattumanvaraista. Tämä lisäsi matkaansa omanlaistaan jännitystä, kun tapansa mukaan runsaasti suosikkijuomaansa nauttineet suomalaiset alkoivat tuntea kasvavaa painetta alavatsan seutuvilla. Tilannetta ei helpottanut sekään, että tarkoituksena oli pitää kiinni suhteellisen tiukasta aikataulusta, joten ylimääräisille pysähdyksille ei juuri ollut varaa.

Itse kukin saattoi huokaista helpotuksesta, kun bussi vihdoinkin kurvasi Hotel Luxin eteen. Pullojen täyttäminen saatettiin vihdoinkin korvata asioimisella kunnan porssliinilla! Iltaa vauhdittivat vielä hotellin alakerran baarissa järjestetyt kalsaribileet, joka oli hämmäntävin baari-iltana tähän asti. Jo sekin, että ensimmäisenä näkee kaksi baaritiskin ääressä istuvaa alastonta, gorillanaamareiden taakse piiloutunutta herrasmiestä on jo jotain, mutta kun kolmas kaveri tulee kippaamaan kalsareihin puolikkaan oluen ja pyytää sen jälkeen

Näkökulma:
**Hiihtoloma
Slovakiassa vol. 2**

Toinen vuosi Slovakiassa ei tuottanut pettymystä. Ensimmäiseen vuoteen verrattuna lisäsin ruokakulttuuria matkaohjelmaani. Slovakia on opiskelijan lompakkoa hellivä maa, missä hienoimpien ravintoloidenkin ruoat maksavat alle 15€. Ja koska juomien hinnat ovat lähes ilmaiset, oli koko reissun ajan helppo pitää yllä seitinohutta ranskalaista päiväkänniä. Parhaina paikkoina jäivät mieleen Torni sekä Frais -ravintolat. Torni legendaarinen fonduesetti ja Fraisin halvat ja mahtavat ruoat höystettynä uskomattomalla drinkkilistalla saavat vieläkin veden herahtamaan kielen päälle. Budapestin päiväreissulla kävimme syömässä Sir Lancelotissa, joka oli teemaltaan yllättäen ritariravintola. Tilasimme neljän hengen aterian neljälle, josta olisi riittänyt syötävää vähintään kuudelle ja totta kai pieni kalja on puoli litraa ja iso litran kokoinen.

Kyllä reissussa niitä huonojakin ruokapaikkoja nähtiin, ja yleensä vielä silloin, kun on eniten nälkä. Meno ja paluumatkalla huoltoasemien nakkipiilot ja yllätysämpylät kummittelevat vieläkin unissani. Onneksi kuitenkin ohrapirtelö piti suurimman nälän poissa heikkoina hetkinä. Toivottavasti ensi vuonna järjestetään hiihtolomareissu, jotta voisin lisätä matkaohjelmaani uuden alueen. Ensi vuonna se voisi olla laskettelu.

- Jucci

pitelemään sitä hänen puolestaan, en voinut kuin nauraa. Saatoin vain ajatella, että mitä tästäkin reissusta tulee, kun meno on jo nyt tätä.

Yleisen pahennuksen aiheuttamisen lisäksi retkiseurueemme teki täsmäiskuja lähiympäristön erilaisiin houkuttimiin. Suosituihin kohteisiin oli taatusti Jasnan laskettelukeskus, joka kaltaiselleni vain Suomen pikkumäkiä kokeilleelle amatööriille oli sykähdyttävän hieno ympäristö. Rinteitä oli paljon, ne olivat pitkiä ja hyvässä kunnossa, joten edes heikko näkyvyys lumisateessakaan ei häirinnyt henkilökohtaisesti miellyttävintä laskettelukokemustani. Mitä nyt kapeat vuoristotiet ja totaalinen näkyvyyden puute rinteiden huipulla aiheuttivat ajoittain hiusten repimistä ja hampaiden kirsukumista. Muissa kohteissa ei juuri tullutkaan liemmin käytyä, kun päätin keskittyä

isäntäkaupungin kartoittamiseen. Reissun alkuvaiheessa tosin kävimme kokemassa itäeurooppalaisen laatu-uimalan, joka vaikutti ainakin visuaalisesti erittäin arveluttavalta; ulkoilma-altaita muutaman asteen pakkasessa, joiden vesi oli niin vihereää ja sakeaa, että metrin syvyydessä ei enää polviensa ohi nähnyt. Ennakoasenteet kuitenkin peitettiin ja rentouttava iltapäivä kuumissa altaissa oli todellisuutta!

Sitten itse Banská Bystricaan. Keskusteltuani aiheesta paikallisten kanssa selvisi, että kyseessä oli enemmän opiskelijakaupunki kuin mitään muuta, joka on vain hieman Slovakian pääkaupunkia Bratislavaa pienempi. Tärkeimmät erot Suomeen? Halvat hinnat ja HALVAT – HINNAT. Kotimaisen mäkkiaterian hinnalla söi paikallisessa ravintolassa herroiksi ja joi oikein

herkullisen tuopposen huurteista tai vaihtoehtoisesti viiniä. Hintataso ei muutenkaan päästä huimannut, sillä kokonaisen laskettelusukupaketin sai puoleen hintaan kotimaiseen inttersporttiin verrattuna. Lisäksi ruoka oli hyvää, paikallinen naisväestö erittäinkin silmää miellyttävää (uroista ei saatu kannanottoja) ja käsitys baareissa tanssittavasta musiikista enemmän kuin erikoinen. Kun astuu anniskeluliikkeeseen ja odottaa kuullevansa tutut radiohitit, yllättyi ihan tosissaan paikallisen polkan tanssiin hypyvistä ja heiluvista ihmisistä!

Paikallinen baarikulttuuri oli muutenkin jokseenkin erikoista, mutta ehkä kummallisinta oli lähtöjuhlat Ministry of Funissa. Paikallisen ostoskeskuksen parkkihallista saattoi astua sisään ahtaahkon näköiseen käytävään, jossa lippuja möi jo kauan sitten parhaat päivänsä nähnyt rou-

vashenkilö. Puhutaan siis ihan harmaista hiuksista. Narikka toimi postit lapuilla ja takkeja viikattiin lattioille ja nurkkiin kun naulakko oli muutoin täynnä. Lähtökohdat olivat siis jälleen hieman arveluttavat ja ehkä totuttujen standardien alapuolella. Mutta muutama askel myöhemmin saattoikin huomata löytäneensä tiensä taatusti yhteen huikimmista yökerhoista, jossa aikaani olen viettänyt. Laservalot, tanssityöt, naurettavan paljon tilaa, hyvää musiikkia ja halpaa juomaa johti sekavaan iltaan, joista tarinoita kerrottakoon saunanlaiteilla.

Toinen paikallinen erikoisuus oli Tesco. Kalevan Prisman kokoinen supermarket, joka oli auki 24/7 ja jonka hyllyissä oli enemmän taikajuomaa kuin yhdessäkään Alkossa. Lisäksi paikasta sai ostettua kaiken muun tarpeellisen. Kuten matkaohjelmamme asian kauniisti ilmaisee, ”Mitä et saa Tescon supermarketista, sitä et tarvitse.”. Kahden euron taksimatkakaan ei paljoa painanut, mutta ongelmat tulivatkin eteen palatesa. Kusille ei hoksattu huomauttaa, että viivymme vain hetken ja olimmekin sitten tavallaan jumissa keskellä yötä paikallisen supermarketin tuulikaapissa. Henkilökunta ei englantia puhunut, mutta onneksi kaksi paikallista (tosin gangsterin näköistä) herrasmiestä suostuivat tilaamaan

seurueellemme kyydit eivätkä edes ottaneet kohteliaasti tarjoamiamme korvauksia vastaan. Ja paikalle tosiaan saapuivat tilatut taksit mustien mafiamersujen sijaan, mikä oli myös varsin positiivinen yllätys. Paikallisväestö oli oikeasti avuliasta!

Juttua kirjoittaessa muistot alkoivat jälleen tulvia mieleen eikä kaikki millään mahtunut edes tähän juttuun (lisää voi kysellä niillä saunanlaiteilla). Nyt haluankin jo takaisin. Matka oli mitä mahtavin! En voisi kuvitella, että saattaisin viettää hauskeempaa hiihtolomaa missään muualla. Jo sekin, että koko hiihtolomaviikko oli yhtä juhlaa oli hienoa, mutta kun matkalla tutustui niin moneen hienoon ihmiseen, sai hienoja kokemuksia ja muistoja, niin en vaihtaisi tätä matkaa mihinkään. Ja vaikka reissu olikin nimetty uhkaavasti ”viimeiseksi näytökseksi” niin worry not! Viidakkorummut ovat kumisseet siihen tahtiin, että toimintaa aiotaan jatkaa ja seuraavat matkat tulevat myyntiin ehkä jo ensi syksyllä! Seuratkaa siis tarkkaan kuinka tilanne kehittyy ja toimikaa nopeasti, kun matkoja saa, niin ette jää paitsi taatusti ikimuistoisesta matkasta!

Täysillä eteen ja mutkasta ulos laskien,
Anssi

Mitä on porvarillisuus?

Uutta presidenttiämme ja kokoomuspuoluetta käsittelevän jutun yhteydessä 26.2.2012 Helsingin Sanomat analysoi, että Suomi ja suomalaiset ovat porvarillistuneet. Tämä sai minut paitsi kyseenalaistamaan väitteen, myös tarkistamaan, mitä porvarillisuus tarkkaan ottaen tarkoittaakaan. Ovatko kaikki tradenomit porvareita?

Otavan Ison Tietosanakirjan mukaan ”porvari” tarkoittaa seuraavaa: ”Porvari, ruots. borgare, saks. Bürger, ransk. bourgeois. 1. Alk. kaupungin etuoikeutettu (porvarisoikeudet omaava) asukas, kauppias ja käsityöläinen. – 2. Myöh. keskiluokkaan kuuluva, sosialistien kielenkäytössä = kapitalismia kannattava, ei-sosialisti (esim. porvarillinen elämäntapa, kirjallisuus, tyyli).” Porvariston se määrittelee alkujaan kaupunkien porvareiksi, myöhemmin porvarissäädyn eli yhden valtakunnan säädyn edustajiksi. Porvarillisuus on siten tähän sääty-yhteiskunnan aikaan keskiluokkaan kuulumista, keskiluokalle ominaista.

Tämä käsitys minullakin oli porvareista. Samainen Helsingin Sanomien

artikkeli esitti lisäksi, että globaali talous on porvarillisuutta suosiva yhteiskunnallinen virtaus, talouden valta kun on kasvanut kansalliseen politiikkaan nähden globaalin talouden aikana, mikä taitaa valitettavasti pitää paikkansa. Artikkelissa siteerattiin historian professori Laura Kolbea (kesk), joka sanoi, että tähän aikaan sopii porvarillinen eetos. Hänen mukaansa porvarillisia ihanteita ovat ahkeruus ja säästeliäisyys sekä ”yleinen hyveellisyys”, mitä se sitten tarkoittaakaan.

Tämän päivän porvarillisuus vaikuttaisi olevan sääty-yhteiskunnan ajoilta juurensa saanut, keskiluokan tai ylemmän keskiluokan elämäntapa, mihin kuuluu keskivertoa suuremmat tulot, ehkä korkea koulutus ja hyvä yhteiskunnallinen asema. Kun tradenomit sijoittuvat työelämässä yleensä asiantuntijatehtäviin yrityksiin ja organisaatioihin, usein esimiesasemaan, niin ammattikuntaamme voisi pitää jokseenkin porvarillisena. Kaikki tradenomit sitä eivät ehkä kuitenkaan ole.

Oletko sinä porvarillinen?

Rikastuttavia lukuhetkiä tarjoten,

Tero Saarinen
Liiketalouden ko,
Mänttä-Vilppula

Kuumaa ja kosteaa Logivossa

Logivo on Tampereen ammattikorkeakouluun perustettu EU rahoitteinen logistiikan virtuaalioppimisympäristö, jossa työharjoitteluun ovat suorittaneet Tuukka Juntunen, Sami Gulsten ja Matti Laaksonen, jotka seuraavassa kertovat kokemuksistaan harjoittelusta koulun siiven alla.

Päivä oli kutakuinkin tammikuun neljäs kun Matin kanssa jouduttiin tulemaan jo koululle. Ei ristinsielua koko rakennuksessa paitsi meidän ruhoollinen opiskelijaduo. Ensimmäinen työpäivä alkoi oikeastaan samalla tavalla kuin kaikki seuraavatkin harjoittelumme päivät, tappelulla siitä kuka keittää kahvit. Noh logistiikan neroina optimoimme kahvin valmistusprosessin ja sovimme, että toinen hakee vettä kun toinen täyttää purut keittimeen. Näin olimme jälleen osoittaneet itsellemme että olemme tehneet oikean uravalinnan. Kahvin tippuessa päätimme alkaa ihan oikeisiin töihin ja aloimme miettiä Logivon luokkatilan uut-

ta järjestystä. Pohja syntyi aika nopeasti ja jo muutaman päivän kuluttua homma olikin jo valmis.

Tuhrattuamme muutaman päivän luokan järjestelyyn ja muihin juokseviin asioihin aloimme tutkia Logivoon hankittuja ohjelmistoja, jotka vaativat koneilta niin paljon, että osa koulun romuista ei edes niitä pyöritä. Koulukin alkoi siinä lomas- ja hommia riitti. Teimme mallinnuksia eri logistiikkaprosesseista ja kahvi virtasi kuin Tonava pahimpina tulva-aikoina.

Harjoittelun tarkoituksena ja päämääränä oli työstää ohjelmistoille case – tehtäviä, joita opettajat voivat tulevaisuudessa sitten käyttää tehtävinä logistiikan kursseilla. Ihan ensimmäiseksi teimme ”pienen” esittelytehtävän tulevaan kokoukseen Enterprise Dynamics ohjelmistosta. Ajatuksena oli, että ”Tehään iha tämmönen yksinkertainen malli, missä tutkitaan onko järkevämpää lähettää tuotannosta suoraan kauppoihin vai käyttää jakelukeskuksia”. No, ei se sitten

ollutkaan niin yksinkertainen se malli. Lisäksi toisen ohjelmiston (arclistics) import wizard tuotti allekirjoittaneelle suurta päänvaivaa ja ärräpäät lentelivät vauhdikkaammin kuin kolibriinut menden perässä.

16. päivä tammikuuta oli onnenpäivä, sillä kolmas harjoittelijamme, hyvin ruskettunut Sami saapui kuukauden kestäneeltä safarimatkaltaan Afrikan viidakoista. Olimme Matin kanssa sen verran tuhtuneita kolmannen muskettisoturin lomasta, että nakitimme hänelle koko harjoittelun kestävän kahvinkeittovuoron. Täytyy kyllä mainita, että jo muutaman päivän jälkeen kahvi oli parempaa, kuin koskaan. Samin osaksi tuli myös päivittää Logivon kotisivut, jotka olivat hyvin vanhentuneen oloiset. Aloimme myös yhdessä tehdä Uimaseura Kuhlulle pelastussuunnitelmaa. Näiden tehtävien parissa sitten kuluihin oikeastaan loppuaika harjoittelusta ja jopa koulussa onnistuimme läpäisemään kaikki kurssit, tai no ruotsi nyt yllättäen vähän jäi, mutta all in all harjoittelu oli boratin sanoin GRRREEEAT SUCCESS.

Dem logistics wizards,
Tuukka, Sami ja Matti

Tradenomiopiskelijoiden huippuseminaari

Tampereen Tradenomiopiskelijat ry monien muiden yhdistysten ohella osallistuivat Tradenomiopiskelijaliiton järjestämään Huippuseminaariin, joka on vuoden ensimmäinen laatuaan useiden seminaarien sarjassa. Tällä kertaa mukana oli myös rivijäseniä perinteisen hallituksen osanoton lisäksi ja sekös seminaarimatkasta teki entistä miellyttävämmän!

Myös Kahakkana tunnettu Tradenomiopiskelijoiden Huippuseminaari järjestettiin Haaga-Helian Pasilan yksikössä. Päivä oli ladattu täyteen tiukkaa asiaa tradenomien ja tradenomiopiskelijoiden työllistymisestä ja työnhakukentän sekä työmarkkinoiden tulevasta muutoksesta. Ensimmäisenä lauteille astui Tradenomiliiton toiminnanjohtaja Mika Varjonen, joka esitteli tradenomi- en viimeisimpiä urakehityksellisiä tilastoja. Vaikka tradenomitutkinto onkin vielä verraten nuori, on sen arvostus työmarkkinoilla lisääntynyt jo huomattavasti ja sen positiivista julkisuuskuvausta halutaan edistää edelleen. Esimerkiksi erilaisilta rahoitus- ja vakuutusalan toimijoilta kysyttäessä eri tutkintojen arvokkuudesta, tradenomitutkinto asetettiin samalle viivalle esimerkiksi kauppatieteiden maisterin kanssa. Lisäksi tradenomitutkintoon nähtiin antavan valmiudet esimies- ja asiantuntijatehtäviin, niin kuin korkeakoulututkimme kuuluu.

Varjonen nosti myös esille työmarkkinoilla käynnissä olevan muutoksen, joka on konkretisoitunut asiantuntijatyön voimakkaana kasvuna. Lisäksi jo melko kauan pinnalla ollut työskentelevän väestön ikärakenteen muutos alkaa olla jo erittäin ajankohtainen asia, kun niin sanotut suuret ikäluokat lähestyvät eläkeikää. Tämä merkitsee sitä, että työmarkkinoilla on tulevaisuudessa

enemmän ja enemmän nuoria suhteessa vanhempaan väestöön, mikä taas johtaa siihen, että työehtoja ja –sopimuksia tulee jatkossa säätää nuoria huomioonottavimmiksi.

Loput päivän puhujista painottivat omia puheenvuorojaan työnhaun kehittymiseen, verkostoitumisen tarkeyteen, vastavalmistuneiden tradenomien kokemuksiin työelämästä ja työelämän itsensä kehittymiseen. Viesti oli kaikilla puhujilla sama; omaa osaamista on osattava myydä, että pääsee töihin, joka vastaa omaa tutkintoa ja osaamista.

”Viesti oli kaikilla puhujilla sama; omaa osaamista on osattava myydä, että pääsee töihin, joka vastaa omaa tutkintoa ja osaamista.”

Nina Tikkanen JustRecruitMe:stä kertoi hienoja esimerkkejä siitä, millä eri tavoilla nykyään työntekijöitä haetaan ja kuinka työnantajiin voidaan tehdä paras mahdollinen vaikutus. Valovoimainen ja itsevarma esiintyjä tiesi kyllä mistä puhui ja antoi arvokkaita vinkkejä työnhakuun. Sosiaalisen median merkitys työnhaussa korostuu nykyään huomattavasti enemmän kuin aiemmin ja perinteiset ansioluettelot voidaan korvata esimerkiksi videohakemuksilla. Myös työpaikkailmoitukset muuttuvat aina vaan persoonallisemmiksi.

Päällimmäisenä vinkkinä työnhaun mieleen jäi juurikin se, että työpaikkailmoitukseen pitää osata vastata sitä mukailleen, kuitenkin omaa persoonaa unohtamatta. Jos ilmoitus on räiskyvä, niin silloin omaa persoonansa saa ja pitää tuoda esiin täysin surutta, mutta aidosti. Saimme myös monta esimerkkiä elävän elämän eri-

koisemmista työnhakuprosesseista ja voin kertoa, että työpaikkailmoitusten selaaminen lehdestä ei tosiaan ole se ainoa vaihtoehto. Hyvänä esimerkkinä tästä toimii Energy Vaasan paljon julkisuutta saanut ilmoitus energialähettilään kesätyöstä. Persoonallisella ja nopeasti levinneellä ilmoituksella saatiin vastaan tuhansia hakemuksia, joista valittiin yksi henkilö työhön.

Verkostoitumisesta meille puhui myös erittäin vahva ja varsin viihdyttävä esiintyjä Reidar Wasenius, jonka yhdennäköisyys varmasti jo-

yksinkertaisimmillaan kyse on ”Lisää kaveriksi” napin painamisesta.

Seminaarin loppupuolella saimme tuoretta dataa valmistuneiden tradenomien työelämään sijoittumisesta koskevasta tutkimuksesta. Yli puolella vastaajista työura oli al-

kanut jo opiskelujen aikana, useimmiten harjoittelupaikan tai opinnäytetyön kautta. Hälyttävimmät faktat olivat ne, että jopa kymmenesosa valmistuneista tradenomeista ei tiennyt heidän tutkintonsa valmistavan asiantuntija- ja esimiestehtäviin, eikä samansuuruinen vastaajamäärä

”Halavaa lähes suoraan lainatakseni, työympäristön pitää olla sellainen, jossa työntekijä pystyy antamaan täydet 100 % hymyssä suin.”

osannut sanoa, ovatko he tutkintonsa vastaavissa työtehtävissä. Työelämän puolelta tarkasteltuna tilanne on paranemaan päin. Tradenomien osaamista arvostetaan kasvavissa määrin ja heidän osaamisensa katsotaan juuri asiantuntija- ja esimiestehtäviin sopivaksi.

Puheenvuoron aikana mieleen nousi päällimmäisenä se, että asenteiden tutkintoamme kohtaan on muututtava; opiskelijoiden puolella! Tradenomiksi opiskelevien on opittava arvostamaan tutkintoaan ja osaamistaan, sekä myymään sitä osaamista työnantajille. Tällöin tutkintoa vastaaviin tehtäviin pääseminen on todennäköisempää ja taatusti helpompaa!

Viimeisenä, mutta ei vähäisimpänä, Ilkka Halava kertoi kiinnostuneelle yleisölle työelämän muutoksista ja siitä, miltä työelämä voi näyttää tulevaisuudessa. Halavan näkemys kitkattomasta työympäristöstä herätti kyllä ajatuksia, pääasiassa suuntaan ”Miksi asiat eivät ole jo nyt näin?”. Kaavoihin ja perinteisiin pitkälti kangistuneet yritykset ovat vastahakoisia muutoksissa, joissa työpaikasta pyritään tekemään viihtyisämpi ja tehokkaampi. Halavaa lähes suoraan lainatakseni, työympäristön pitää olla sellainen, jossa työntekijä pystyy antamaan täydet 100 % hymyssä suin.

Seminaarin loputtua raikuviin apolodeihin päästiinkin sitten itse asiaan, eli risteilyyn! Baltic Princess starttasi kohti Tallinnaa lastinaan luentosalin verran tradenomeja ja muita oman elämänsä supersankareita, mutta

uskaisin, että ainakin ensimmäisessä buffetkattauksessa seminaariporukkamme oli näkyvin ja kuuluvin. Tästä on kiittäminen laulunjohtaja Karhumäkeä, joka on jo pitkän linjan tradenomiopiskelija 11 vuoden kokemuksellaan.

Risteily jatkui hämärissä tunnelmissa ja SCENE MISSING on se tekstinpätkä, joka komeasti korvasi edellisillan muistikuvat. Tiivistettynä kerrottakoon, että vodkaboatit ovat yllättävän kalliita, viihdevastavamme on erehdyttävän hyvää pataa Hunkkien kanssa, käytäväbileet ovat aina jees ja aamupala ei ole aamupala, jos sen syö ennen nukkumaanmenoa vaikka kello olisikin jo kahdeksan. Ilta oli täynnä vauhtia ja hauskoja (osittain myös vaarallisia) tilanteita ja seuraava päivänkin oli edellisen mukainen. Kun paikallinen rokkitahti saapuu esittämään rumpusooloa kalpealle tradenomioporukalle aurinkokannella, niin eihän siinä muuta voi kun revetä. Kukaan ei tiedä mistä kyseinen herra tuli tai kuka hän oli, mutta hän oli taatusti risteilyyn, ellei jopa universumin, coolein äijä. Aina käsi-pystyssä-äläkatso-taaksesi-poistumista myöten.

Kokoavana kommenttina ei voi kuin todeta, että kun näitä seminaareja on luvassa vuoden aikana vielä lisääkin, niin voin suositella osallistumista kaikille lämmöllä. Seminaareissa esitettävät puheenvuorot ovat oikeasti mielenkiintoisia ja esiintyjät loistavia. Ja jos jatkossakin seminaarien perään lähdetään risteilemään, yhtälö on lyömätön!

Anssi

“ TALK TO MY LAWYER”

Tradenomiopiskelijan

TYÖSUHDEJÄSENYYS

SISÄLTÄÄ KAIKKI MAUSTEET - MUKANA MYÖS
TYÖTTÖMYYSTURVA JA TYÖELÄMÄN VAKUUTUKSET!

Työelämän vakuutukset ja työttömyysturva ovat tarpeen, kun työskentelet opintojesi ohella tai olet palkallisessa työharjoittelussa tai kesätöissä. Työsuuhdejäsenyyteen sisältyy näiden lisäksi perinteisen opiskelijajäsenyyden edut, lue lisää www.trol.fi.

Työsuuhdejäsenyyks maksaa ainoastaan 96 euroa vuodessa ja maksu on kokonaisuudessaan verovähennyskelpoinen. Liity työsuuhdejäseneksi jo tänään!

Tradenomiopiskelijaliitto TROL ry
Valmistuneen tradenomin liitto on Tradenomiliitto TRAL ry

